

Franciszkańskie Źródło

PARAFIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYZU W CZĘSTOCHOWIE

strona internetowa parafii: www.swfranciszek.czest.pl

PARAFIALNA PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

W sobotę, 17 sierpnia, odbyła się kolejna parafialna pielgrzymka na Jasną Górę. Tego dnia wierni zgromadzili się w świątyni, skąd o godzinie 17 wyruszyli na pątniczy szlak.

W pieszej wędrówce wzięło udział blisko stu parafian, pośród których były nie tylko osoby z pełnią sił do wędrówki, ale również osoby starsze i niepełnosprawne. Najmłodsza uczestniczka pielgrzymki, która dzielnie przemierzała drogę miała zaledwie dwa miesiące.

Czas dotarcia do tronu Pani Jasnogórskiej minął szybko. Podczas wędrówki wierni odmówili różaniec, który był ubogacony śpiewem prowadzonym przez siostry zakonne Uczennice Boskiego Mistrza. Po ponad godzinie marszu wierni pojawili się pod szczytem Jasnej Góry. Tam również zjawiała się dość liczna grupa naszych parafian, którzy z różnych powodów nie mogli pieszo iść w pielgrzymce.

O godzinie 18:30 została odprawiona uroczysta Msza św. pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa Wacława Depo rozpoczynająca Nowennę przed Uroczystością Matki Bożej Częstochowskiej. Udział wiernych zgromadzonych pod szczytem zakończyło uroczyste odśpiewanie Apelu Jasnogórskiego.

Tekst i zdjęcia: Marlena Przybylska

ŚWIĘTO PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO

14 września Kościół obchodzi Święto Podwyższenia Krzyża. Wiąże się ono z odnalezieniem drzewa krzyża, na którym umarł Jezus Chrystus, a także wyraża głęboki sens krzyża w życiu chrześcijanina. Istotą święta jest ukazanie tajemnicy Krzyża jako ceny zbawienia człowieka.

Początki święta związane są z odnalezieniem przez św. Helenę relikwii krzyża na początku IV wieku i poświęceniem w Jerozolimie bazyliki ku jego czci w 335 r. Na pamiątkę, tego wydarzenia, ostatecznie 14 września, w Kościele obchodzi się uroczystość Podwyższenia Krzyża świętego.

Znak krzyża był obecny w chrześcijaństwie od śmierci Jezusa. W początkach Kościoła nieraz przyjmował formę kotwicy albo trójzębu. Jako przedmiot kultu upowszechnił się i nabrał znaczenia po roku 313. W tym

bowiem roku, według przekazu, cesarz Konstantyn Wielki, przed bitwą z uzurpatorem Maksencjuszem, zobaczył na tle słońca znak krzyża i słowa "w tym znaku zwyciężysz". Poza tym tenże cesarz zniósł karę śmierci przez ukrzyżowanie.

Do VI w. na krzyżu nie umieszczano postaci Chrystusa. Także później nie ukazywano Jezusa umęczonego lecz chwalebny: jako Króla z diademem zamiast cierniowej korony na głowie, albo jako Arcykapłana, albo jako Dobrego Pasterza. Od wieku XII pojawia się motyw cierpienia. Od tego czasu aż do dziś w Kościele łacińskim zwykle używany jest krzyż gotycki, pasyjny, który wskazuje na mękę i śmierć Chrystusa jako cenę zbawienia. W tradycji prawosławnej do dziś używany jest krzyż chwalebny.

Od czasów Konstantyna, kiedy to chrześcijanie uzyskali wolność wyznawania swojej wiary, krzyż stał się znakiem rozpoznawczym chrześcijan. Od tego czasu jest bardzo często używany w liturgii i uświęca całe życie chrześcijańskie: zaczyna i kończy modlitwę, dzień i każdą ważniejszą czynność, uświęca przestrzeń i jest używany przy wszelkich błogosławieństwach.

Ojcowie Kościoła podkreślali, że krzyż jest symbolem, w którym streszczają się najistotniejsze prawdy wiary chrześcijańskiej. Św. Jan Damasceński pisze: "Krzyż Pana naszego Jezusa Chrystusa, a nie cokolwiek innego, zwyciężył śmierć, zgładził grzech praojca, pokonał piekło, darował nam zmartwychwstanie, udzielił siły do wzniesienia się ponad doczesność i ponad samą śmierć, zgotował powrót do dawnej szczęśliwości, otworzył

bramy raju, umieścił naturę naszą po prawicy Boga, uczynił nas Jego dziećmi i dziedzicami".

Znak krzyża rozpoczyna i kończy modlitwę chrześcijanina. W liturgii jest gestem błogosławieństwa. Krzyż zawieszany na szyi, w mieszkaniu, w pracy, stawiany na szczytach świątyń przypomina wierzącym o ich powołaniu. Jego znaczenie staje się szkołą życia dla chrześcijan widzących w nim ostateczne zwycięstwo dobra nad złem.

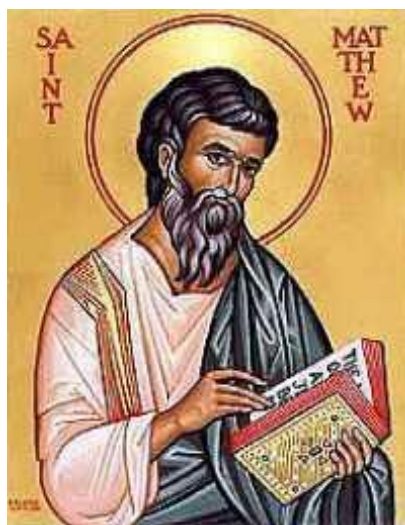
Źródło: <http://niedziela.pl>

ŚWIĘTO ŚW. MATEUSZA, APOSTOŁA I EWANGELISTY

Ewangelisci Marek i Łukasz nazywają Mateusza najpierw "Lewi, syn Alfeusza" (Mk 2, 14; Łk 5, 27), dopiero później z innych miejscach wymieniane jest imię Mateusz. Prawdopodobnie Chrystus powołując Lewiego nadał mu imię Mateusz. Imię to nie należy do często spotykanych w Piśmie świętym. Pochodzi ono z hebrajskiego *Mattaj* lub *Mattanja*, co po polsku oznacza "dar Boga" (Teodor, Deusdedit, Bogdan). Mateusz był Galilejczykiem. Jego pracą było pobieranie ceł i podatków w Kafarnaum, jednym z większych handlowych miasteczek nad jeziorem Genezaret. Pobierał tam opłaty za przejazdy przez jezioro i przewóz towarów.

O młodzieńczym życiu Mateusza nie wiemy nic. Spotykamy się z nim po raz pierwszy dopiero w Kafarnaum, kiedy Chrystus zastał go w komorze celnej i powołał na swojego Apostoła. To wezwanie odbyło się po cudownym uzdrowieniu paralytyka, którego spuszczone przez otwór zrobiony w suficie mieszkania (Mt 9, 1-8). O tym cudzie musiał dowiedzieć

się i Mateusz, gdyż natychmiast rozniosły go setki ust. Być może Mateusz słuchał wcześniej mów pokutnych Jana Chrzciciela. Na wezwanie Chrystusa zostawił wszystko i poszedł za Nim. Nawrócony, zaprosił do swego domu Jezusa, Jego uczniów i swoich przyjaciół: celników i współpracowników. W czasie uczty faryzeusze zarzucili Chrystusowi, że nie przestrzega Prawa. Ten jednak wstawił się za swoimi współbiesiadnikami. Odtąd Mateusz pozostał już w gronie Dwunastu Apostołów.

Po Wniebowstąpieniu Chrystusa Mateusz przez jakiś czas pozostał w Palestynie. Apostołował wśród nawróconych z judaizmu. Dla nich też przeznaczył napisaną przez siebie księgę Ewangelii. Starał się w niej wykazać, że to właśnie Chrystus jest wyczekiwany od dawna Mesjaszem, że na Nim potwierdziły się proroctwa i zapowiedzi Starego Testamentu. Najstarsza tradycja kościelna za autora pierwszej Ewangelii zawsze uważała Mateusza. Pierwotnie Ewangelia według św. Mateusza była napisana w języku hebrajskim lub aramejskim; nie wiadomo, kto i kiedy przetłumaczył ją na język grecki. Nie zachowały się żadne ślady oryginału, tylko grecki przekład. Mateusz przekazał wiele szczegółów z życia i nauki Jezusa, których nie znajdziemy w innych Ewangeliach: np. rozbudowany tekst Kazania na Górze, przypowieść o kąkolu, o ukrytym skarbie, o drogocennej perle, o

dziesięciu pannach. On jeden podał wydarzenie o pokłonie Magów i rzezi niewiątek, o ucieczce do Egiptu, a także wizję sądu ostatecznego. Mateusz udał się później między pogan.

Źródło: <http://www.brewiarz.pl>

Z początkiem września rozpoczyna się nowy rok szkolny i katechetyczny, a wraz z nim nowy rok formacyjny w grupach modlitewno – duszpasterskich naszej parafii. Zachęcamy do włączania się do grup (szczegółowe informacje możemy uzyskać u duszpasterzy)

Nazwa grupy	Termin spotkań
Żywy Różaniec	I niedziela miesiąca, godz. 16:00
Chór Parafialny „CANTILENA”	czwartki, godz. 18:30
Schola Liturgiczna	czwartki, po Mszy św. wieczornej
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży	piątki, godz. 19:00
Liturgiczna Służba Ołtarza (zapraszamy kandydatów do grona ministrantów)	Ministranci - soboty, godz. 10:00 Lektorzy – soboty, godz. 10:30

Od września Msze św. w tygodniu o 8.00, 17.30 i 18.00. W niedziele o 7.30, 9.00 z udziałem młodzieży, 11.00 z udziałem dzieci, 12.30 i 17.00.